

بررسی تاثیر آمینومیکرو پاور بر رشد و بقاء میگوهای وانامی تابستان ۱۳۹۱مال الهی^{۱*}، ا.، زنده بودی، ع.، قربانی واقعی، ر.، پذیر، خ.

پژوهشکده میگوی کشور، بوشهر

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: f.malollahi@yahoo.com

استفاده از انواع بارورکننده ها در آیزی پروری و آگاهی از تاثیر این مواد بر روند رشد و بقاء گونه های پرورشی از اهمیت خاصی برخوردار می باشد. طی پژوهش حاضر بمدت سه ماه از تاریخ ۱۷/۳/۹۱ لغایت ۱۵/۶/۹۱ در ایستگاه تحقیقاتی بندرگاه تاثیر بارور کننده (AMINOMICRO POWDER (AMP) بر رشد و بازماندگی میگوها بررسی شد. از تانکهای چهار تنی فایبرگلاس جهت نگهداری لارو میگوها استفاده گردید. جهت تعیین تراکم ذخیره سازی از الگوی سیستم پرورشی نیمه متراکم (۲۵قطعه در مترمربع) استفاده شد. دوز مصرفی دارواز دستورالعمل شرکت سازنده محاسبه و به تانکهای نگهداری اضافه میشد. در فاصله زمانی ۱۰ روزه با استفاده از روش نمونه برداری تصادفی ۱۰ قطعه میگو از تانکهای شاهد و تیمار صید، پس از توزین نتایج در فرمهای مخصوص ثبت میشد. طی دوره پرورش میگوها هیچگونه داروی شیمیایی و غیره استفاده نشد. نتایج حاصل از بیومتریها نشان میدهد: وزن لاروها از یک روند افزایشی (۳گرم در ۱۰ روز) برخوردار میباشد. از مقایسه میانگین افزایش وزنی ۱۰ روزه میگوهای پرورش یافته بکمک نرم افزار آماری (SPSS) و برنامه آماری T-test هیچگونه تفاوت معنی دار ($P < 0.05$) در بین میگوهای شاهد و تیمار در شرایط نگهداری درون تانکهای فایبرگلاس مشاهده نشد.

واژه های کلیدی: بارور کننده، آمینومیکروپودر، پرورش میگو، ایستگاه بندرگاه.

بررسی شیوع بیماری آنفولانزا در گله های گوشتی معدوم شده شهرستان های سمنان، گرمسار و شاهرود در شش ماه اول سال ۱۳۹۱عاطفه شکری^{۱*}، علی مهدوی^۲، اشکان جبلی جوان^۳، محمد سعیدی^۳، سید رسول رستمی^۳، لیما^۳، سید حسام الدین عمادی چاشمی^۳، پدram کاظمی نژاد^۱^۱_ دانشجوی دانشکده دامپزشکی و دامپروری دانشگاه سمنان ^۲_ اعضای هیئت علمی دانشکده دامپزشکی و دامپروری دانشگاه سمنان ^۳_ اداره کل دامپزشکی استانسمنان ^۴_ کارشناس آزمایشگاه دانشکده دامپزشکی و دامپروری دانشگاه سمنانپست الکترونیکی نویسنده مسؤول: shekari.atiyeh@yahoo.com

مقدمه و هدف: بیماری آنفولانزا از جمله شایع ترین بیماری های موجود در گله های مرغی می باشد که باعث تحمیل خسارات مالی بسیاری به مرغداران می شود. مطالعات محققین مختلف نشان داده است که پارامتر های مکانی و محیطی و همچنین میزان جوجه ریزی در ماه های مختلف سال از عوامل تعیین کننده مهم در میزان شیوع این بیماری می باشند. لذا در این تحقیق سعی شد تا تاثیر دو پارامتر مکانی و زمانی در شیوع بیماری آنفولانزا در سطح گله های گوشتی استان سمنان مورد سنجش قرار گیرد.

مواد و روش کار: در بازه زمانی بهار و تابستان سال ۱۳۹۱، آمار تیترا HI آنفولانزای ارائه شده توسط اداره کل دامپزشکی استان سمنان (در شهرستان های سمنان، گرمسار، شاهرود) اخذ گردید و داده های حاصل پس از وارد کردن در صفحه اکسل توسط نرم افزار SAS (۲۰۰۱) در رویه مدل های عمومی خطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و میانگین ها توسط آزمون چند دامنه دانکن در سطح ۵٪ مقایسه گردیدند.

نتایج و بحث: مقایسه میانگین تیترا آنفولانزا در مناطق مختلف در فصول بهار و تابستان نشان داد که تفاوت آماری معنا داری بین سه شهرستان مذکور دیده نمی شود ($P > 0.05$) و لی نتایج تیترا آنفولانزا در فصل بهار (۸/۱۹) و تابستان (۲/۳۷) حاکی از یک اختلاف معنادار بین این دو فصل ($P < 0.05$) و نشان دهنده شیوع بیشتر این بیماریها در فصل بهار بود که این امر می تواند به علت پایین تر بودن دما و شدت بیشتر جریان هوا در این فصل باشد که هر دو از عوامل مهم در بقا و انتقال این بیماری هستند.

واژه های کلیدی: شیوع آنفولانزا، گله های گوشتی، سمنان، سال ۱۳۹۱